

wtorek, 18.08.2026

Ostatni raz w Polsce. Testament miłosierdzia Jana Pawła II

Przestań się lękać! Zaufaj Bogu, który bogaty jest w miłosierdzie – z tym przesłaniem 16 sierpnia 2002 roku Jan Paweł II przybył po raz ostatni do Polski. Podczas czterech dni pozostawił słowa, które z perspektywy czasu brzmią jak testament: o miłosierdziu, pokoju i nadziei. W Łagiewnikach zawierzył świat Bożemu Miłosierdziu, a w Kalwarii Zebrzydowskiej prosił rodaków o modlitwę „za życia mojego i po śmierci”.

16 sierpnia 2002 roku samolot z Janem Pawłem II wylądował na lotnisku Kraków-Balice. Rozpoczęła się dziewiąta i – jak się później okazało – ostatnia podróż apostolska Papieża Polaka do Ojczyzny. Jej hasło brzmiało: „Bóg bogaty w miłosierdzie”.

Już podczas powitania Jan Paweł II wskazał sens tej wizyty: Przestań się lękać! Zaufaj Bogu, który bogaty jest w miłosierdzie.

„Świat potrzebuje Bożego miłosierdzia”

Najważniejszym momentem pielgrzymki był 17 sierpnia. W krakowskich Łagiewnikach Jan Paweł II konsekrował Sanktuarium Bożego Miłosierdzia i dokonał aktu zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu.

Jak bardzo dzisiejszy świat potrzebuje Bożego miłosierdzia – wołał. Mówił o miejscach, gdzie „wojna przynosi ból i śmierć niewinnych”, oraz o braku szacunku dla życia i godności człowieka.

Wtedy wypowiedział słowa, które stały się jednym z duchowych testamentów jego pontyfikatu: Trzeba tę iskrę Bożej łaski rozniecać. Trzeba przekazywać światu ogień miłosierdzia.

„W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście!” – mówił Papież.

„Do zobaczenia”

Dzień później na krakowskich Błoniach Jan Paweł II przewodniczył Eucharystii, podczas której beatyfikował abp. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego, ks. Jana Balickiego, o. Jana Beyzyma SJ i s. Sancję Szymkowiak. Ukazywał ich jako ludzi, którzy miłosierdzie przekładali na konkretną służbę drugiemu człowiekowi.

Na zakończenie spotkania chciał powiedzieć rodakom: „Do zobaczenia”. Dodał jednak, że wszystko pozostaje w rękach Boga i Jego miłosierdzia.

Do Polski już nie wrócił.

„Za życia mojego i po śmierci”

19 sierpnia Jan Paweł II przybył do Kalwarii Zebrzydowskiej – sanktuarium, do którego pielgrzymował od dzieciństwa, później jako kapłan i biskup Krakowa.

Tam ponowił prośbę, którą skierował do Polaków już podczas pierwszej papieskiej pielgrzymki w 1979 roku: aby modlili się za niego. Nie ustawajcie w tej modlitwie – raz jeszcze powtarzam – za życia mojego i po śmierci – powiedział. Tego samego dnia na lotnisku w Balicach po raz ostatni żegnał Ojczyznę. Przywołał słowa św. Faustyny: Ojczyzno moja kochana, Polsko [...] Bóg Cię wywyższa i wyszczególnia, ale umiej być wdzięczna!.

Źródło:

<https://www.niedziela.pl/arttykul/126870/>